

Vážení kolegové z Přerova,

seznámil jsem se s vaším stanoviskem k posledním informacím, a protože zde cítím jistou rozpačitost až nevoli, musím reagovat. Jaký je smysl a cíl uzavírání dohod (či jinak nazvaných smluv) o spolupráci s jinými spolky je snad zřejmé. Jde o spolky s nejrůznějším zaměřením, dnes je to Český svaz bojovníků za svobodu, Rada seniorů ČR a Národní rada osob se zdravotním postižením ČR. S potěšením mohu konstatovat, že dokumenty o spolupráci již byly podepsány. Všechny tři subjekty mají jedno společné, zastupují jak své členy, tak i jiné občany při zajišťování jejich oprávněných zájmů a na rozdíl od nás tak činí velmi úspěšně.

Až doposud jsme bojovali z dobrých důvodů, pro dobrou věc, s dobrými úmysly, ale ne příliš úspěšně. To jistě není důvod přestat. Proto teď chceme za naši věc bojovat společně s těmi, kteří nám mohou a chtějí pomoci. Máme na čem stavět a máme s kým jít. A chceme i nadále navazovat kontakty s dalšími podobnými organizacemi, jistě ale ne s kýmkoli. Doufám, že smysl a cíl této práce je zřetelný, srozumitelný a především překonává jakousi naši dlouholetou společenskou utajenost.

A jen tak mimochodem nám tyto organizace nabízejí pomoc nejen jako organizaci, ale i jednomu každému našemu členovi a to ve věcech, které se týkají programů jejich činností. A ani to jistě není zanedbatelné.

Tím se dostáváme k akci Zborov. Její smysl je samozřejmý - jde o vzpomínku na jedno z prvních vojenských vystoupení Čechů a Slováků, vzpomínka na jeden ze základních a zásadních momentů vzkříšení naší vlasti. V druhém plánu to ovšem byl zkušební balonek. Vždyť - jak je mi známo - jsme na celorepublikové úrovni nebyli organizátory akce takového rozsahu. Protože ale od prvopočátku jsme z vlastních řad neslyšeli nic jiného než tvrdou kritiku a odsudky, nedovolili jsme si proto dát akci jakoukoli publicitu. Nedovedu si představit, že bychom pozvali novináře na akci, kterou naši vlastní členové chtějí bojkotovat. Byl jsem proto velmi mile překvapen v podstatě slušnou účastí a proto pro příště můžeme i zajistit větší publicitu.

Píšete o akci v Hrdibořicích. Za práci tímto směrem a v tomto duchu vám všem musím poděkovat. To je přesně to, co VSR potřebuje. Jakákoli akce, které se účastníme, kterou sami pořádáte, to jsou přesně ty akce, které jsou nám všem ku prospěchu. A úplně stejně teď začíná pracovat i předsednictvo VSR. Jen s malým rozdílem - předchozí vedení nenavázali žádné konkrétní vztahy s nikým, nemáme tedy na co navazovat, nemáme žádnou materiální ani hmotnou podporu. Tohle vše začínáme vydupávat ze země. Zdá se, že se nám to zatím daří.

Zmiňujete také osobu pana Šinágla. Ocitl se u nás na akci Zborov na pozvání jednoho z nás, což byla chyba, která se vzápětí povedla i našim plzeňským kolegům. Ale po zjištění, kdo vlastně tento člověk je, že je zakladatelem české větve sudetoněmeckého spolku, že bojuje za zrušení Benešových dekretů, jej již nikdy zvát nebudeme. To vše lze zjistit na internetu, plzeňským kolegům jsme to také sdělili a teď to sděluji i všem ostatním. Z reakce předsedy ÚzO Plzeň jsem ale nepochopil, zda tuto naši připomínku hodlá respektovat. Ale to jej již jiná kapitola.

Pokud se týče předávání medailí udělených předsedou našim členům, kteří si je z různých důvodů nemohou osobně převzít, navrhuji tato řešení - buď si je někdo z vás osobně u předsedy převezme a pak je předá vyznamenaným, nebo na nějakou vaši akci pozvete člena předsednictva, který to tam předá. To záleží výhradně na vás.

Závěrem jen podotýkám, že nepokládáme odškodnění za prohranou věc. Já osobně vysoce oceňuji aktivity ÚzO i KR, a to v první řadě i té vaší, a považuji je za základní kámen naší činnosti.

Snad jsem v tomto krátkém dopise odpověděl na vaše i nevyřčené otázky a snad se shodneme na tom, že všichni chceme pracovat ve prospěch našich členů. Já boj za odškodnění považuji především za výraz úcty k příběhům nás všech, především těch, kteří již nejsou mezi námi. Chci, aby odškodnění bylo alespoň morálním poděkováním i jejich potomkům a připomínkou žijícím.

*Ještě jednou děkuji za vaši práci a přeji hodně sil
pplk. Petr Mrázek*